

Aterizarea

Nichita Stănescu

A venit un înger greoi ca un balaur,
Mă izbea în sânge, în inimă și în cuvinte
Dădea din aripi atât de tare
că mă umpluse de vânătași și de morminte
M-a izbit cu aripa,
m-a izbit cu aripa, mamă
Totul devenise lapte,
sânul tău mamă, când
pana lui, din aripa lui,
a scos ochiul meu, din orbita mea
Ah, cât de zbătător era
și cât fără de ochi sunt!